

Sygn. akt II 1 C 5/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny – Sekcja Egzekucyjna
w składzie następującym:

Przewodniczący : Sędzia SR Anna Braczkowska

Protokolant : asystent sędziego Monika Paczyńska

po rozpoznaniu w dniu 1 marca 2019 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa R. B.

przeciwko L. B.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo;
2. zasądza od R. B. na rzecz L. B. kwotę 3.600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sygnatura akt II 1 C 5/18

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 14 kwietnia 2017 roku, skierowanym przeciwko L. B. do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, powód R. B. wniósł o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Koszalinie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 24 czerwca 2008 roku w sprawie III Rc 433/08 zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. Powód wniósł również o zwolnienie go od kosztów sądowych w całości z uwagi na jego trudną sytuację materialną oraz o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Koszalinie P. J. w sprawie Kmp 13/15 do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie. W uzasadnieniu pozwu podniesiono, że cała należność powoda na rzecz wierzycielki alimentacyjnej została spłacona, a zaległość alimentacyjna wskazana przez komornika sądowego na kwotę 37.225,12 zł nie została w żaden sposób wykazana ani udokumentowana. Podniesiono również, że Sąd w Wielkiej Brytanii, do którego zwróciła się wierzycielka alimentacyjna ustalił zaległość alimentacyjną na kwotę 1.359,34 (...) umarzając pozostałą część zaległości alimentacyjnej (pozew k. 4-6).

Postanowieniem z dnia 13 maja 2017 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, VII Wydział Rodzinny i Nieletnich stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi. Zażalenie pozwanej na w/w postanowienie zostało oddalone postanowieniem Sądu Okręgowego w Łodzi wydanym w sprawie XII Cz 459/17 w dniu 7 grudnia 2017 roku (postanowienia k. 27, k. 62-64).

Postanowieniem z dnia 4 września 2017 roku, Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi zwolnił pozwaną od kosztów sądowych w przedmiotowej sprawie w całości (postanowienie k. 51).

Postanowieniem z dnia 12 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny Sekcja Egzekucyjna: zwolnił powoda R. B. od kosztów sądowych w postaci opłaty od pozwu w kwocie 1.862 zł, oddalił wnioski o zwolnienie od kosztów sądowych powoda w pozostałej części, ustanowił dla powoda pełnomocnika z urzędu w osobie adwokata oraz zabezpieczył powództwo poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Koszalinie P. J. w sprawie Kmp 13/15 w zakresie należności alimentacyjnych należnych na rzecz L. B. za okres od dnia 3 października 2016 roku do czasu prawomocnego zakończenia postępowania w sprawie oraz oddalił wnioski o zabezpieczenie w pozostałej części (postanowienie k. 82-83). Na skutek zażalenia pełnomocnika pozwanej na postanowienie Sądu z dnia 12 lutego 2018 roku w części dotyczącej zawieszenia postępowania egzekucyjnego w sprawie Kmp 13/15 – postanowieniem z dnia 6 kwietnia 2018 roku, na podstawie art. 395 § 2 k.p.c., Sąd zmienił punkt 4 postanowienia z dnia 12 lutego 2018 roku i oddalił wnioski o zabezpieczenie powództwa (zażalenie k. 91-95, postanowienie k. 120).

W odpowiedzi na pozew z dnia 6 marca 2018 roku pozwana L. B. – reprezentowana przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie adwokata, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych. W uzasadnieniu odpowiedzi na pozew podniesiono zarzut nieudowodnienia przez powoda spełnienia świadczenia na rzecz wierzycielki alimentacyjnej. Pełnomocnik pozwanej wskazał, że orzeczenie Sądu w Wielkiej Brytanii, na które powołał się powód w pozwie, jako oparte na nieprawdziwych oświadczeniach powoda, zostało następnie przez ten Sąd zmienione. W uzasadnieniu pozwu podkreślono również, że powód nie reguluje należności na rzecz pozwanej od sierpnia 2012 roku – co wynika z dokumentów znajdujących się w aktach egzekucyjnych, należności wcześniejsze zostały uregulowane i nie są przedmiotem egzekucji toczącej się w sprawie Kmp 13/17 z wniosku L. B. (odpowiedź na pozew k. 102-106, pełnomocnictwo k. 33).

W piśmie procesowym z dnia 18 marca 2018 roku powód podniósł, że jego obowiązek alimentacyjny względem córki L. B. wygasł na skutek złożenia przez niego oświadczenia o uchyleniu się od obowiązku płacenia alimentów na pełnoletnią córkę po ukończeniu przez nią 18 roku życia, które to oświadczenie ma moc wiążącą i prawotwórczą (pismo procesowe k. 117-119).

Początkowo pełnomocnikiem z urzędu wyznaczonym dla powoda przez Radę Adwokacką w Ł. została adw. A. Ł.. W związku z wnioskami stron, Rada Adwokacka w Ł. dokonała zmiany osoby pełnomocnika powoda z urzędu i wskazała w tym zakresie kolejno na adw. A. Ł.. Wobec braku porozumienia pomiędzy powodem i żadnym z jego pełnomocników z urzędu, obie Pani adwokat wniosły o zwolnienie ich z pełnienia funkcji pełnomocnika powoda z urzędu (delegacja k. 84, pismo k. 152, delegacja k. 155, pismo k. 157-158, pismo k. 156).

Postanowieniami z dnia 24 lipca 2018 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi zwolnił adw. A. Ł. i adw. A. D. z funkcji pełnomocnika z urzędu powoda, orzekł o wynagrodzeniu pełnomocnika powoda z urzędu. Na skutek zmiany okoliczności sprawy zmienił również punkt 3 postanowienia z dnia 12 lutego 2018 roku i oddalił wnioski powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu dla powoda (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 24 lipca 2018 roku k. 161-164).

Do zamknięcia rozprawy strony postępowania pozostały na dotychczasowych stanowiskach w sprawie (protokół elektroniczny rozprawy z dnia 1 marca 2019 roku k. 202).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwana L. B. jest córką powoda R. B.. L. B. urodziła się w (...) roku (okoliczności bezsporne).

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Koszalinie, III Wydział Rodzinny i Nieletnich z dnia 24 czerwca 2008 roku wydanym w sprawie III Rc 433/08 podwyższono alimenty od R. B. na rzecz L. B. z kwoty po 310 zł miesięcznie, ostatnio ustalone ugodą zawartą przez Sądem Rejonowym w Koszalinie z dnia 19 lutego 2003 roku w sprawie III Rc 1279/02 do kwoty po 500 zł miesięcznie, poczynając od dnia 1 lipca 2008 roku, płatne z góry do 10-tego dnia każdego miesiąca

kalendrzowego wraz z odsetkami ustawowymi na wypadek uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (tytuł wykonawczy w oryginale w aktach egzekucyjnych Kmp 13/15).

W dniu 3 czerwca 2015 roku wierzycielka alimentacyjna L. B., złożyła wniosek egzekucyjny dotyczący obowiązku powoda R. B. stwierdzonego tytułem wykonawczym w postaci wyroku Sądu Rejonowego w Koszalinie z dnia 24 czerwca 2008 roku wydanego w sprawie III Rc 433/08 wnosząc o przeprowadzenie egzekucji brakujących alimentów w kwocie po 100 zł miesięcznie za okres od listopada 2011 roku do lipca 2012 roku oraz w zakresie pełnej kwoty alimentów 500 zł - za okres od miesiąca sierpnia 2012 roku i na przyszłość. Wniosek egzekucyjny został skierowany do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Koszalinie P. J.. Postępowanie to zawisło za sygnaturą akt Kmp 13/15. Na dzień 7 listopada 2017 roku w sprawie egzekucyjnej na rzecz wierzyciela wyegzekwowano kwotę 3.676,29 zł, w tym kwotę 464,56 zł odsetek. Na dzień 1 marca 2018 roku w sprawie egzekucyjnej na rzecz wierzyciela wyegzekwowano kwotę 5.625,71 zł w tym kwotę 464,56 zł odsetek (wniosek egzekucyjny k. 1-4, tytuł wykonawczy - okładka, karta rozliczeniowa - okładka, zaświadczenie k. 137 - w załączonych aktach egzekucyjnych Kmp 13/15, zaświadczenie k. 39, zaświadczenie k. 107).

Do 2011 roku powód regularnie regulował swoje należności alimentacyjne na rzecz córki. W okresie czasu od stycznia do lipca 2012 roku wpłacał na jej rzecz kwoty po 400 zł miesięcznie. Od miesiąca sierpnia 2012 roku powód zaprzestał dobrowolnego realizowania obowiązku alimentacyjnego na rzecz pozwanej (okoliczności bezsporne, dowody wpłaty k. 11-25).

Decyzją H. C. and (...) w sprawie numer (...)M./R z dnia 9 września 2016 roku, umorzono powodowi zaległości alimentacyjne na rzecz pozwanej w zakresie kwoty 5.069,11 (...) wskazując, że do spłaty przez niego pozostaje kwota 1.359,34 (...). Decyzją w/w Sądu z dnia 21 czerwca 2017 roku kwota 5.069,11 (...) została przywrócona na konto należności alimentacyjnych pozwanej (kopia decyzji w tłumaczeniu przysięgłym k. 9, kopia decyzji w tłumaczeniu przysięgłym k. 96-97).

Powód ustnie składał pozwanej oświadczenia o uchyleniu się od ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego (oświadczenie k. 58, przesłuchanie powoda w charakterze strony w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 24 lipca 2018 roku k. 162-164).

Pozwana L. B. nie zwolniła powoda z obowiązku realizowania na jej rzecz obowiązku alimentacyjnego (przesłuchanie powoda w charakterze strony w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 24 lipca 2018 roku k. 163, przesłuchanie pozwanej w charakterze strony w protokole elektronicznym rozprawy z dnia 12 października 2018 roku w załączonych aktach odezwy).

Stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz częściowo na podstawie zeznań stron, jednak jedynie w zakresie w jakim wzajemnie się pokrywały i uzupełniały.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Przedmiotowe powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie jako niezasadne i nie oparte na ustawowej przesłance warunkującej możliwość pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności.

Choć powód nie określił wprost podstawy prawnej żądania pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego opisanego w pozwie, przyjąć należało, że powołał się on na treść art. 840 § 1 k.p.c. Zdarzeniem faktycznym, na które – początkowo – powołał się powód jako warunkującym konieczność pozbawienia spornego tytułu wykonawczego wykonalności była treść orzeczenia Sądu w Wielkiej Brytanii w sprawie (...)M./R z dnia 9 września 2016 roku. Na podstawie treści w/w orzeczenia Sąd nie mógł jednak przyjąć – jako udowodnionego – spełnienia przez powoda świadczenia na rzecz wierzycielki alimentacyjnej L. B. do kwoty 5.069,11 (...). Przeczy temu bowiem treść decyzji tego samego Sądu z dnia 21 czerwca 2017 roku o przywróceniu kwoty 5.069,11 (...) na konto należności alimentacyjnych powoda względem pozwanej. Zarzut spełnienia świadczenia powołany przez powoda w pozwie okazał się być niezasadnym.

Co więcej, Sąd może orzekać o pozbawieniu tytułu wykonawczego wykonalności jedynie w sytuacji istnienia realnej obawy prowadzenia na podstawie spornego tytułu wykonawczego przymusowej egzekucji przez wierzyciela, a w zakresie kwoty 5.625,71 zł (jako już wyegzekwowanej na rzecz pozwanej na dzień 1 marca 2018 roku), sytuacja taka jest niedopuszczalna.

Mając na uwadze treść powoływanych przez powoda w toku całego postępowania w przedmiotowej sprawie okoliczności, iż – w jego ocenie – skutecznie uchylił się on od ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej na skutek złożenia jej oświadczenia w tym zakresie w drodze telefonicznej (fakt złożenia takiego oświadczenia w formie pisemnej nie został przez powoda udowodniony; pozwana zaprzeczyła otrzymaniu takiego oświadczenia na piśmie, a powód nie przedstawił Sądowi dowodu doręczenia jej takiego dokumentu) wskazać należy, iż zarzut ten jest nietrafiony, a co więcej – i przede wszystkim – złożony w niewłaściwym powództwie. Ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego powoda względem córki mogłoby nastąpić jedynie na mocy orzeczenia Sądu Rodzinnego i Nieletnich w sprawie o ustalenie wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego. Ustaleniu wygaśnięcia obowiązku alimentacyjnego nie służy powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności. Okoliczność ta była powodowi wielokrotnie wyjaśniana przez kolejnych profesjonalnych pełnomocników reprezentujących go w przedmiotowej sprawie (i z wyboru i z urzędu), jednak on z niezrozumiałych dla Sądu przyczyn upierał się przy swoim niezasadnym stanowisku procesowym w tym zakresie. Należy przy tym wyraźnie i stanowczo podkreślić, iż gdyby prawomocne orzeczenia Sądów mogły być uchylane poprzez oświadczenia składane sobie nawzajem przez osoby fizyczne doprowadziłyoby to, w ocenie Sądu meriti – do poważnego zachwiania porządkiem prawnym RP. Sytuacja taka jest niedopuszczalną.

Złożone przez powoda powództwo, jako niezasadne, nieudowodnione i nieoparte na ustawowej przesłance warunkującej możliwość pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności podlegało w całości oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd oparł na treści art. 98 § 1 i § 2 k.p.c. Powód przegrał w przedmiotowej sprawie w całości winien więc zwrócić stronie pozwanej poniesione przez nią koszty postępowania, na które złożyło się wynagrodzenie pełnomocnika profesjonalnego reprezentującego L. B. w sprawie w stawce minimalnej – 3.600 zł. Jednocześnie w tym miejscu podkreślenia wymaga, iż Sąd w żadnej mierze nie znalazł podstaw do odstąpienia od orzekania o kosztach postępowania w przedmiotowej sprawie w oparciu o zasadę odpowiedzialności za wynik procesu. Podane przez R. B. w trakcie jego przesłuchania w charakterze strony dane dotyczące jego sytuacji materialnej nie zostały uznane przez Sąd za wiarygodne. Wręcz przeciwnie, w ocenie Sądu zostały podane w sposób niezgodny z prawdą. Jest nie tylko nieprawdopodobnym, ale wręcz niemożliwym, aby w dzisiejszej sytuacji rynkowej na stanowisku kierowcy powód zarabiał jedynie kwotę 200 zł miesięcznie, a tym samym był w stanie utrzymywać trzyosobową rodzinę – w tym niepracującą konkubinę i czteroletnią córkę. Jak podał powód w trakcie przesłuchania, ciężar utrzymania rodziny w całości spoczywa na nim, w tym ciężar wynajęcia i opłacenia mieszkania. Wskazał również, że spłaca w ratach mandat w kwocie 450 zł oraz raty do Funduszu Gwarancyjnego. Choćby sam fakt, iż powód w realizacji tych rat nie ma żadnych zaległości poddaje w wątpliwość prawdziwość danych dotyczących jego sytuacji materialnej. Ponadto – i to należy również podkreślić – powód odmówił podania w pełnym zakresie danych dotyczących jego sytuacji materialnej, wskazując, że nie ma takiego obowiązku.

Na obciążenie powoda kosztami postępowania w sprawie wpłynęła również jego postawa względem ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego względem L. B.. Pomimo licznych wyjaśnień reprezentujących go profesjonalnych pełnomocników, powód nie dał się przekonać o niezasadności jego stanowiska procesowego w sprawie.

Za obciążeniem powoda kosztami postępowania w sprawie przemawiała również w ocenie Sądu analiza akt egzekucyjnych w sprawie Kmp 13/15. Powód wskazał, że jest osobą zdrową. Trudno więc jest wytłumaczyć w inny sposób, jak jedynie chęcią uniknięcia realizacji ciężącego na powodzie obowiązku alimentacyjnego, rozwiązywaniem kolejnych umów o pracę (niezwłocznie po ich zajęciu przez komornika sądowego – k. 66 akt egzekucyjnych) lub zmianą warunków zatrudnienia na wniosek pracownika i obniżenie wymiaru czasu pracy z pełnego etatu na 1/2 etatu z najniższym wynagrodzeniem krajowym brutto (k. 100 akt egzekucyjnych). Jak uczy doświadczenie życiowe Sądu,

działania takie są w ocenie dłużników alimentacyjnych sposobem na uniknięcie realizacji ciężącego na nich obowiązku alimentacyjnego.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi pozwanej oraz powodowi – dla powoda z pouczeniem o apelacji.